

ПАВЛЕ БОТИЋ, рођен 1971. у Новом Саду. Компаратиста, бави се савременом српском књижевношћу, редовни је професор на Филозофском факултету у Новим Саду. Објављене студије: *Трансјексиуалноси у „Биљешкама једног њисца” Сима Мајавуља*, 2002; *Нови Црњански (слике осамнаестог века у Сеобама и другој књизи Сеоба Милоша Црњанског)*, 2011; *Путију са њуницима (лојосноси канона српске књижевности)*, 2015; *Дух једномислија (њумачење јеванђелске стварности)*, 2020; *Зли винограђари (о делима зловерја)*, 2021. Приредио више књига.

ДИВНА ВУКСАНОВИЋ, рођена 1965. у Београду. Завршила је Факултет драмских уметности и Филозофски факултет у Београду, магистрала је из области театрологије и докторирао из области савремене филозофије и естетике. Редовна је професорка на Факултету драмских уметности и Факултету примењених уметности у Београду. Објавила је тринаест књига у области књижевности (поезија, кратке приче, међужанр, романи); три радио драме извођене су јој на Радио Београду 2. Ауторка је и шест књига из филозофије медија и естетике, као и преко 150 научних и стручних радова обављених у домаћој и међународној периодици.

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише студије, есеје и књижевну критику. Редовни је професор на Филолошком факултету у Београду, дописни члан Српске академије наука и уметности и од 2020. године потпредседник Матице српске. Објављене књиге: *Кријичареви њарадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајешике ума” (о њјеснишћу Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска њрзма – њумачење њрозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни њољеди Данила Кица*, 1995; *Кроз њрозу Данила Кица*, 1997; *О њоезији и њоеици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно њијерјексиуално исјраживање*, 2011; *Милутић Бојић њјесник модерне и вјесник авангарде – о њоезији и њоеици Милутићина Бојића*, 2020. Приредио више књига српских писаца.

БРАНИСЛАВА ДИЛПАРИЋ, рођена 1970. у Сремској Митровици, професор је на Катедри за енглески језик и књижевност Филозофског факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици. Бави се истраживањима у домену семантике и контрастивне анализе енглеског и српског језика. Аутор је већег броја научних радова и учесник више домаћих и страних конференција. До сада је била члан двају пројеката МПНТР Републике Србије „Истраживања српског језика на Косову и Метохији” и „Превод у систему компаративних истраживања националне и стране књижевности и културе”. Један је од преводилаца (са енглеског језика на српски) *Зборника радова Прве међународне конференције и изложбе о јасеновачким концентрационим логорима*, одржане у Њујорку 1997. године. Обавља дужности заменика уредника *Зборника радова Филозофског факултета у Приштини*.

ГОРДАНА ЂИЛАС, рођена 1958. у Накову код Кикинде. Библиотекар, библиограф, пише поезију и прозу. Књиге песама: *Пред олегалом*, 1985; *Госјодине, јосјодине*, 1989; *Царски врџ*, 1996; *Звезда јуџа*, 2002; *Усјујина сјаница*, 2005; *Учиџељ сећања*, 2009; *Сећање које се није дојодило*, 2011; *Друје сјвари*, 2012; *Била сам јослуџно дрво*, 2012; *Север, удаљен звук*, 2015; *Свакидаџњи хлеб*, 2018; *Ојраџијање: јоема за мајку*, 2020; *Заџиџићена месџа*, 2022. Књига приповедака: *Срце мале јиџице*, 2022. Монографије: *Шесџи јосленика Библиојеке Мајиџице срјске*, 1998; *Маја свејта Пејџровараџинске џврђаве* (коаутори Б. Попрџан, Н. Мамула, Ђ. Писарев), 2005; *Библиојрафија ИНДИС 1976–2009* (коауторка С. Вуковић), 2010; *Библиојрафија Свезака за исјорију Новој Сага 1–20* (коауторка Љиљана Косијер), 2019; *Посленици Библиојеке Мајиџице срјске*, 2022. Приредила је и објавила више књига, зборника и селективних библиографија савремених српских писаца.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ (Смоница код Ђаковице, 1936 – Београд, 2022). Писао студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милуџин Ускоковић*, 1968; *Ојлеџи*, 1969; *Мојућносџи речи*, 1970; *Књижевно сјваралаџиџиво Косова на срјскохрвајском језику*, 1971; *Искуџења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаџла Лалића*, 1974; *Криџички мејјоди*, 1975; *Тумачења савременој романа*, 1976; *Порџиреџи македонских јисаца*, 1976; *Љејоџа јисања*, 1978; *Македонски јисци и дела*, 1979; *Теџкоће јуумачења књижевној дела*, 1979; *Поејџика Косџе Раџина*, 1979; *Ојлеџи о македонској књижевносџи*, 1980; *Поејџика Блаџа Конеској*, 1982; *Писци и јроблеми*, 1984; *Књижевне јаралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалој с дрелом*, 1986; *Речи на раскрџићу*, 1987; *Поејџика и криџика*, 1988; *Поејџика Славка Јаневској*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Гријор Прличев у свејлосџи романџизма*, 1990; *Поејџика Рисџа Рајковића*, 1990; *Њејоџцев јоејџски јовор*, 1991; *Од Њејоџца до Лалића*, 1992;

Рейторика човјечности, 1993; *Зайоченик ријечи (Поеџика Дуџана Косџића)*, 1994; *Писање као судбина (Поеџика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова џоејској џовора (Од Досијеја до Киџа)*, 1995; *Факџа и фиџуре*, 1996; *Њеџоџева џсихолоџија и филозофија сџварања*, 1997; *Виђења и сновиђења*, 1999; *Самосџиси и казалице Сџефана Миџрова Љубице (Прилоџ џоеџици)*, 2000; *По сунчаном саџу (Поеџика Владана Деснице)*, 2001; *Македонске џоејске верџикале*, 2003; *Књижевно обликовање сџварности*, 2003; *Маџија и мудросџ*, 2004; *Времекази и књџокази*, 2005; *Андријева мудроносна џроза – знаци живоџа и знаци умејности*, 2006; *Сџварање и сазнање*, 2006; *Књижевна криџика као десеџа муза*, 2007; *Миџеме и џоеџеме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дуџови*, 2009; *Анаџрами и криџиџоџрами у романима Умберџа Ека*, 2009; *Умеђе џриџоведана (Књижевно дело Дуџана Ђуровића)*, 2010; *Писци и џосредници*, 2011; *Лавиринџи чаробној реализма Габријеџа Гарсије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нараџивној џрози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном сџраном књижевности*, 2013; *Зачарани круџ – исџорија, сџварности, умејности*, 2014; *Сџваралачки узори и изазови (Њеџоџ, Андриџ, Лалић)*, 2015; *Обнављање лейџе – књижевне сџудџе и оџеди*, 2016; *Ениџме и џарадиџме у дјелу Михаила Лалића*, 2016; *Њеџоџ, њеџоџолоџија, њеџоџолози*, 2017; *Значења и џумачења књижевној дела*, 2018; *Казалице Сџефана Миџрова Љубице*, 2018. Приредио више књига.

МИРКО ИЛИЋ, рођен 1986. у Крагујевцу. Мастер филолог (англиста), дипломирао на Филолошко-уметничком факултету (ФИЛУМ) у Крагујевцу на одсеку за енглески језик и књижевност. Ради као наставник енглеског језика. Поред професионалне оријентисаности ка енглеском језику и англофоној књижевности, већ 17 година се интересује за лик и дело Јована Дучића.

ЗЛАТА КОЦИЋ, рођена 1950. у Жељеву код Сврљига. Дипломирала на Филолошком факултету у Београду, на групи за руски језик и књижевност, а усавршавала се на студијским боравцима у Русији. Пише поезију, есеје и огледе, преводи с руског. Књига огледа: *Рџањска свеџила – о џоеџији Миодраџа Павловића*, 1996. Књиге песама: *Клоџка за сенку*, 1982; *Оро око џроџла*, 1990; *Ребро*, 1993; *Гнездо и куйџола*, 1995; *Полоџ*, 1999; *Ваздуџне фреске*, 1999; *Лазареве лесџве*, 2003; *Мелод на води*, 2008; *Бело џуле*, 2014; *Биберче*, 2014; *Le piéton au large / Пеџак на џучини* (француско-српско издање), 2014; *Сиринова скала / Скала Сирина* (српско-руско издање), 2014; *Чаура-аура-ура*, поетски записи, 2016; *Хармон*, 2017; *Просџори дуџе*, 2019; *Галџал*, 2020; *Грумен*, 2020; *Сламке сунчеве*, 2021; *Осми дан: лирска драма – (џесме, изабране руком грамаџурџа)*, 2021. Приредила више књига.

НАТАЛИЈА ЛУДОШКИ, рођена 1966. у Перлезу код Зрењанина. Дипломирала (1990), магистрирала (2003) и докторирала (2012) на Филозофском факултету у Новом Саду. Историчар књижевности, пише студије, есеје, огледе и књижевну критику. Живи у Новом Саду. Објављене књиге: *Слободан Јовановић као књижевни критичар*, 2008; *О Младену Лесковцу – ољеди, чланци, њрејиска*, 2011; *Књижевна ољедања Младена Лесковца – над њисцима савременицима*, 2015; *Скица за књижевни лик Слободана Јовановића*, 2019; *Није ми свеједно с ким разјоварам*, интервјуи, 2020; *Пућ смисла – одабране књижевне критике*, 2021. Приредила више књига.

АУРОРА ЛУКЕ (AURORA LUQUE), рођена 1962. у Алмерији, Шпанија. Песникиња и преводилац поезије са старогрчког и латинског. Предаје класичну филологију на Универзитету у Малаги. Добитник је више признања за поезију, попут Награде Федерико Гарсија Лорка за прву песничку збирку *Проблеми са синхронизацијом* (1981), све до Националне награде за поезију 2022. године. Утицај старогрчке и латинске књижевности у њеним стиховима често се описује као „савршена симбиоза класичног и колоквијалног”, при чему „сензуалност Медитерана и античке форме користи да боље протумачи садашњост.” (П. Ш.)

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Лејџимација за сџнализам – џулсирање сџнализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуша срјске књижевности (ренесансној и барокној срјске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без лаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месец од венецијанској сајуна*, 2013; *Код живахној ољедала*, 2014; *Сџисак сеновијџих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан коју је сџао да се одмори*, 2018; *Дујо џујовање у Табану: северна џрича*, 2020. Одабране књиге поезије: *Наш мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенијџисџички свеј*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развијџак нових насеља у Банату 1920–1941*, 2013; *Школсџиво у новим насељима Баната 1920–1941*, 2013; *Срјско добровољачко џијџање у Великом рају 1914–1918*, 2014;

Незајамљена биџика – српски добровољци у Русију 1914–1918, 2016 (превод на чешки: *Zaropenutý boj – Srbští dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американци – српски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Српски добровољци из Банаџа, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби ојшанићи из Мађарске у Краљевину Југославију (1921–1941)*, 2020; *Од раџа до ојшанија – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонистичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

АЛЕКСАНДРА НОВАКОВ, рођена 1973. у Призрену. Историчар, дипломирала, магистрирала и докторирала на Одсеку за историју Филозофског факултета у Новом Саду. Бави се историјом Србије XIX и XX века, посебно историјом српског народа у Османском царству од средине XIX века до ослобођења 1912. године. Пише студије, научне радове и приказе. Објављене књиге: *Православна српска бојословија у Призрену 1871–1890*, 2011; *Сџубови српске просвете – српске средње школе у Османском царству 1878–1912*, 2017; *Српске светиње Шар-џаланине, Призрена и околине*, 2019. Приредила више књига, зборника и каталога.

ПЕТАР ПЕНДА, рођен 1971. у Котору, Црна Гора. Пише књижевну критику, поезију, прозу и преводи, бави се енглеским модернизмом, Шекспиром и савременом књижевношћу. Редовни је професор на Катедри за англистику на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци. Избор из студија, превода и уређених књига: *Осам савремених америчких џесника / Eight Contemporary American Poets*, превод поезије, 2008; Т. С. Елиот, *Поејска и џеорјска конџексџуализација*, 2012; *The Whirlwind of Passion: New Critical Perspectives on William Shakespeare*, 2016; *Aesthetics and Ideology of D. H. Lawrence, Virginia Woolf, and T. S. Eliot*, 2017; *Савремена аџлоамеричка џоезија* (у коауторству са Т. Бијелић и А. Никчевић Батрићевић), 2018; *Средњовјековна енглеска књижевност* (у коауторству са А. Стокић Пенда), 2021.

ВЛАДИМИР ПИШТАЛО, рођен 1960. у Сарајеву, БиХ. Пише поетску прозу, приче, романи и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Сликовница*, 1981; *Манифестџи*, 1986; *Ноћџи*, 1986; *Корџо малџезе*, новела, 1987; *Крај века*, 1990; *Виџраж у сећању*, 1994; *Приче из целоџ светиа*, 1997; *Александриџа*, бајковита повест о животу Александра Македонског, 1999; *Миленијум у Беџраџу*, 2000; *О чуду*, 2002; *Тесла, млагосџи*, 2006; *Тесла, џорџретџ међу маскама*, 2008; *Чајеви Марса / Ноћџи*, 2010; *Венеџија*, 2011; *Сунџе овоџ дана: џисмо Андрићу*, 2017; *Значење џокера*, есеји, 2019.

МИТРА РЕЉИЋ, рођена 1952. у Врапцу код Медвеђе у Горњој Јабланици. Слависта, пише научне радове, документарне приче, огледе, дневнике, репортаже. Аутор је књига *С душом на џоџовс – Сведочења: Косово и Меџохија 1999–2004*, 2005; *Српски језик на Косову и Меџохији*

(социолингвистички и лингвокултуролошки аспекти), 2013; *Историја руској књижевној језика (црквенословенско-руској прејлијања)*, коаутор, 2016; *Српска јобља на Косову и Метохији: унишћена споменичка и језичка баштина*, 2020; *О јојму и речи у језику књижевних стваралаца*, 2021; *Идентичности и индентријетности српској језика на Косову и Метохији*, 2022. Последње две и по деценије је хроничар страдања српског народа, његовог језика и споменичког наслеђа на Косову и Метохији. Приредила је (заједно са Надом Павићевић) збирку песама Даринке Јеврић *Посланице с Проклејија*, 2008, била коуредник зборника радова *Даринка Јеврић: архетипи, љубав, прајика*, 2017.

ДРАГАН СИМЕУНОВИЋ, рођен 1953. у Београду. Политиколог и правник, редовни је професор на Факултету политичких наука у Београду. Области интересовања су му теорија политике, теорија политичких конфликта, а посебно тероризам и организовани криминал. Члан је Европске академије наука и уметности, Академије наука и уметности Републике Српске, Америчке академије политичких наука и секретар Одбора за филозофију и друштвену теорију САНУ. Дописни је члан немачког научног друштва Универзитета у Јени. Објавио је 24 књиге и преко 250 научних радова у домаћим и иностраним часописима и зборницима из домена политичке теорије, политичке филозофије и историје српске политичке мисли. Књиге и радови су му објављени на тринаест страних језика.

РАФАЕЛ СОЛЕР (RAFAEL SOLER), рођен 1947. у Валенсији, Шпанија. Песник, приповедач, инжењер и социолог, предавао је на Политтехничком факултету у Мадриду. Аутор је пет песничких збирки и седам романа, добитник је Националне награде за поезију Хуан Рамон Хименез 1980. и Награде књижевних критичара Валенсије за 2015. годину. Превођен је на мађарски, италијански, јапански и енглески. Тренутно обавља функцију заменика председника Удружења писаца Шпаније. (П. Ш.)

НЕНАД СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1982. у Сремској Митровици. Бави се српском књижевношћу XX века, пише огледе, есеје и књижевну критику. Књига есеја и критика: *У ојлегалу лијераијуре*, 2017.

МАЈА СТОКИН, рођена 1976. у Новом Саду. Бави се етнолингвистиком, пише есеје, књижевну критику и поезију. Објављене књиге: *Свадебна терминологија Нове Сага*, 2022; *Терминологија зимској циклуса обичаја и веровања у Новом Сагу*, 2022.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на

Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фицџералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексџиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, иријашељство, удварање, љубав, брак*, 2014; *Полеђ са единбуршке стјене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свећу*, 2007; *Мемоари преживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пешчани замак*, 2004; *Црни ирину*, 2005; *Флен О'Брајен, На реци „Код две ијице“*, 2009; *Мишел Фејбер, Исидо коже*, 2003; *Кица мора пасици*, 2004; *Лиза Скотолајн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умрејти*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис култура, конијракултура, усјон хий конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

ВАСИЛИСА ШЉИВАР, рођена 1991. у Книну, Хрватска. Доцент на Катедри за славистику Филолошког факултета Београдског универзитета, где изводи наставу из предмета посвећених проучавању руске књижевности XX века и руске културе. Докторирала је на апсурдној поетици прозног стваралаштва Владимира Казакова. Учествовала је на бројним конференцијама у земљи и иностранству и објавила низ научних радова у релевантним часописима. Бави се превођењем.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ